CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-250/2025 Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni
1-24141699-03-1a-22042025 Judecător: Lilia Țurcanu

D E C I Z I E
În numele Legii

19 august 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Liudmila Iarmaliuc
Grefier: Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului: Liliana Pasat
Avocatului: Natalia Dragan

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul inculpatului Goga Vadim, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Goga Vadim *****, în relații de concubinaj, studii medii, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior judecat;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *11.12.2024 - 27.03.2025;*
În instanța de apel: *22.04.2025 - 19.08.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:
Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, Goga Vadim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.

186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită sub formă de amendă în mărime de 650 unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

Conform art. 64 alin (3^1) Cod penal, s-a explicat lui Goga Vadim că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată *****, în conformitate cu art. 224 Cod procedură penală, a fost încetată în legătură cu retragerea acțiunii civile.

Corpurile delicte: o bicicletă de tip sport, de model „AIST”, care se păstrează la partea vătămată *****, de lăsat în posesia proprietarului Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Goga Vadim*** la data de 26 mai 2024, în jurul orelor 11:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din motive de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, din coridorul comun al nivelului I din blocul locativ amplasat în or. Dondușeni, pe str. *****, pe ascuns, a sustras o bicicletă de tip sport, de model „AIST”, în valoare de 4000 lei MD, ce aparține lui ***** Serghei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 4000 lei MD.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Goga Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Goga Vadim, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii de încetare a procesului penal din motivul împăcării părților.

În motivarea apelului s-a invocat că deși în cadrul urmăririi penale a informat în repetate rânduri despre faptul că, începând cu anul 2023, muncește oficial în municipiul Chișinău și a solicitat să fie citat la locul de muncă, acesta nu a fost citat în mod corespunzător în cursul examinării cauzei de către prima instanță și nu a fost informat despre data și ora ședințelor de judecată.

Pe cale de consecință, indică încălcarea prevederilor art. 238 CPP privind citarea participanților la proces, precum și a art. 321 CPP, susținând că judecarea cauzei în lipsa sa nu era justificată. Or, simpla informație transmisă de IP

Dondușeni la 17 martie 2025 privind pornirea dosarului operativ de căutare nr. 2025110024 nu demonstra faptul că se ascundea de la judecată și nu putea constitui, prin ea însăși, temei pentru examinarea cauzei în lipsa sa.

Mai mult, consideră că la ședința din 27 martie 2025, acuzarea nu a prezentat probe verosimile și suficiente care să confirme imposibilitatea stabilirii locului aflării sale ori faptul că acesta s-ar fi eschivat de la judecată.

Astfel, conchide că prin examinarea cauzei în lipsa sa i-a încălcat drepturile procesuale, inclusiv dreptul de a participa efectiv la judecarea cauzei și de a solicita împăcarea cu partea vătămată *****, care, potrivit afirmațiilor sale, nu avea pretenții față de acesta încă la etapa urmăririi penale.

În acest context, inculpatul a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal, ca urmare a împăcării părților.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatul Natalia Dragan în interesele inculpatului Goga Vadim, a pledat pentru admiterea apelului din motivele invocate și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal, din motivul împăcării părților.

Inculpatul Goga Vadim fiind citat de nenumărate ori pe adresa indicată în cererea de apel, citațiile au fost returnate în adresa instanței cu inscripția „nereclamat”. Prin urmare, instanța a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea citării inculpatului, însă acesta nu a recepționat corespondența expediată. Implicit, Colegiul penal evidențiază că în adresa instanței de apel a parvenit o cerere de amânare a ședinței de judecată din 02.10.2025 de la avocatul Serghei Vizniuc, ulterior acesta fiind citat în mod repetat, prin intermediul poștei electronice indicată în cerere, în fața instanței de apel nu s-a prezentat, nu a solicitat amânarea ședințelor și nici nu a comunicat motivele neprezentării.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia nu au manifestat diligența necesară pentru participarea la examinarea cauzei și pentru exercitarea efectivă a drepturilor procesuale. Or, dreptul la apărare presupune nu doar posibilitatea formală de a beneficia de asistență juridică, ci și exercitarea efectivă și diligentă a acestui drept.

Prin urmare, în vederea neadmiterii tergiversării examinării cauzei și asigurării desfășurării procedurii într-un termen rezonabil, Colegiul penal, constatând lipsa unei justificări obiective pentru neprezentarea apărătorului și a inculpatului, a dispus înlocuirea avocatului în condițiile art. 70 Cod de procedură penală și examinarea cauzei în lipsa inculpatului Goga Vadim, în conformitate cu art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală.

Aici, Colegiul penal subliniază că examinarea cauzei în lipsa inculpatului nu a fost dispusă în mod arbitrar, ci ca urmare a neprezentării acestuia în pofida măsurilor întreprinse de instanță pentru citarea sa, coroborată cu lipsa unei justificări privind imposibilitatea participării la ședințele de judecată.

În același timp, neprezentarea repetată a apărătorului, fără comunicarea unor motive întemeiate, a determinat instanța să recurgă la mecanismul prevăzut de art. 70 CPP, în scopul garantării desfășurării efective a procedurii și a dreptului inculpatului la apărare.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat, în persoana procurorului Liliana Pasat, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, menționând că la etapa examinării cauzei în ordine de apel împăcarea este imposibilă.

Partea vătămată *****, fiind legal citată, în fața instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute, din care motive Colegiul penal ținând cont de dispozițiile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentințelor în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul inculpatului Goga Vadim, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, este nefondat și urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Goga Vadim în comiterea infracțiuni prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motivul eschivării inculpatului de instanța de judecată, care a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 12 martie 2025.

Prin scrisoarea șefului Inspectoratului de Poliție Dondușeni nr. 34/32-1346 din 14.03.2025 instanța a fost informată că la data de 13.03.2025 în privința inculpatului Goga Vadim a fost intentat dosarul de căutare nr. 2025110024, fiind întreprinse măsurii de identificare a persoanei menționate.

Aici Colegiul penal remarcă că, prima instanță, ținând cont de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, corect a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului. Ori, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată", toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Rezumând cele menționate, se constată că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, au fost întreprinse toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Goga Vadim în ședințele de judecată, însă acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, din care motiv în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, prima instanță întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal remarcă că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel doar de către inculpatul Goga Vadim și doar în latura individualizării pedepsei, considerând că procesul penal urmează a fi încetat în temeiul art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților.

Prin urmare, în limitele apelului declarat și în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu va proceda la reexaminarea fondului cauzei sub aspectul existenței faptei, vinovăției inculpatului sau încadrării juridice a acțiunilor acestuia, aceste aspecte

neconstituind obiect al apelului, însă se va expune doar asupra solicitării încetării procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Goga Vadim conform art. 186 alin. (1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

În continuare, în limitele apelului declarat, Colegiul penal constată ca fiind lipsită de suport juridic solicitarea inculpatului Goga Vadim privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit art. 109 alin. (1), (2) Cod penal, prevede că, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea părților poate fi aplicată şi pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracțiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială. Împăcarea este personală şi produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale şi pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

O primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale ca urmare a împăcării este voința părții vătămate şi a făptuitorului (bănuitului, învinuitului ori inculpatului, în dependență de faza procedurii penale). Inițiativa poate veni de la oricare dintre aceștia. Împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate şi al inculpatului. În această privință trebuie reținut că, împăcarea are un caracter personal şi trebuie

să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace. Împăcarea părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală ori a instanței de judecată.

Împăcarea poate avea loc prin depunerea unor cereri de către fiecare dintre părți, conform prevederilor art. 344[1] alin. (1) Cod de procedură penală, or, prin declarații verbale, consemnate într-un proces-verbal întocmit de organul de urmărire penală și, după caz, în procesul-verbal al ședinței de judecată. În cea din urmă situație declarațiile cu privire la voința de a se împăca trebuie să fie semnate de către fiecare parte.

În speță, Colegiul penal ține a menționa că, analizând condițiile impuse admisibilității mecanismului împăcării părților ce are drept scop emiterea unei decizii de încetare în ordinea art. 391 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, nu sunt îndeplinite. Or, deși categoria infracțiunii încriminate permite nașterea mecanismului juridic reglementat de legiuitor la art. 109 Cod penal, și anume împăcarea subiectului activ cu cel pasiv, totuși acest incident este condiționat de anumite condiții exhaustive, unul dintre ele fiind „*împăcarea produce efecte juridice ..... pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare*...".

În acest sens, Colegiul penal reține că fazele ulterioare ale procesului penal constituie căi de verificare a legalității și temeiniciei hotărârii judecătorești pronunțate de prima instanță, inclusiv sub aspectul aplicării instituției împăcării părților, prin prisma dispozițiilor legii penale și procesual penale.

În concluzie, instanța de apel subliniază că solicitarea privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, formulată direct în ordine de apel, nu poate fi admisă în circumstanțele prezentei cauze. Or, mecanismul împăcării părților urma a fi invocat și examinat în fața instanței de fond, până la pronunțarea sentinței, cel puțin prin manifestarea expresă de voință a participanților la proces în vederea aplicării acestei instituții.

Respectiv, competența instanței de apel în materia împăcării părților intervine doar în ipoteza existenței unei erori judiciare comise de prima instanță, și anume atunci când părțile au formulat declarații exprese privind împăcarea, iar instanța de fond, deși legea permitea aplicarea acestei instituții, a omis să se pronunțe asupra acestei chestiuni sau a respins-o contrar dispozițiilor legale incidente.

În acest context, Colegiul penal subliniază că instanța de apel este chemată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în limitele stabilite de calea de atac exercitată și prin prisma circumstanțelor existente la momentul pronunțării sentinței.

Prin urmare, în lipsa unei manifestări de voință privind împăcarea părților în fața primei instanțe, nu poate fi reținută existența unei erori judiciare a acesteia în ceea ce privește neaplicarea dispozițiilor art. 109 Cod penal.

De altfel, admiterea solicitării formulate pentru prima dată în apel, în condițiile în care prima instanță nu a fost învestită cu examinarea chestiunii privind împăcarea și, respectiv, nu a avut posibilitatea să verifice întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea art. 109 Cod penal, ar echivala cu examinarea în premieră de către instanța de apel a unei împrejurări care nu a constituit obiect al judecății în fond și nu poate fi imputată primei instanțe ca o omisiune sau eroare de judecată.

Prin urmare, simpla exprimare a voinței de împăcare în cadrul judecării apelului nu este suficientă, în circumstanțele prezentei cauze, pentru a concluziona că sentința primei instanțe este nelegală sau netemeinică. Or, controlul judiciar exercitat în apel presupune verificarea hotărârii atacate, iar nu substituirea primei instanțe în examinarea unei chestiuni asupra căreia aceasta nu a fost sesizată și nu s-a pronunțat.

În consecință, Colegiul penal concluzionează că solicitarea privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților urmează a fi respinsă, întrucât aceasta excedează limitelor controlului judiciar exercitat în ordine de apel și nu poate constitui, în lipsa unor erori imputabile primei instanțe, un temei autonom pentru desființarea sentinței atacate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că lipsa inculpatului de la examinarea cauzei în prima instanță și neexercitarea corespunzătoare a drepturilor sale procesuale nu pot fi imputate instanței de judecată și nu pot constitui un temei pentru extinderea sau prelungirea termenului în care acesta poate valorifica instituția împăcării în cadrul judecării apelului. Or, din circumstanțele cauzei rezultă că inculpatul a avut posibilitatea de a participa la examinarea cauzei și de a-și exercita drepturile procesuale, însă nu a manifestat diligența necesară în acest sens.

Prin urmare, consecințele procesuale ale propriei conduite nu pot fi transferate asupra instanței și nu pot genera, ulterior pronunțării sentinței, un drept procesual suplimentar de a solicita, în premieră în instanța de apel, încetarea procesului penal în temeiul împăcării părților.

În același context, Colegiul penal evidențiază că instituția împăcării presupune o manifestare liberă și expresă de voință a părților, care trebuie valorificată în cadrul procesului penal prin exercitarea corespunzătoare a drepturilor procesuale. Or, inculpatul nu poate invoca propria neprezentare în fața instanței, lipsa de diligență în exercitarea drepturilor sale sau nevalorificarea la timp a posibilităților procesuale ca argument pentru a obține, ulterior, examinarea unei asemenea solicitări în apel.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că împrejurările invocate de inculpat nu justifică admiterea solicitării de încetare a procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelului inculpatului Goga Vadim, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificării a sentinței atacate.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul inculpatului Goga Vadim, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 27 martie 2025, prin care Goga Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/ expediată părților la 19.08.2026.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**